

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarius Pavli Bernriedensis, Antiqui Scriptoris, De
Vita Gegorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

XX. Othones Magni diploma de Regalibus S. Petro concessis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65381)

bus à Laterano vel S. Petro nomen indendum erit, quia omnes Pontifici in his templis ministrant, quando occasio datur.

Faustinum qui se nominat *S. Petri Card. Presbyterum*, dicit Calvinista esse illum, qui hodie maior Pœnitentiarius appellatur. Sed licet hoc ita esset, an ob officium maioris Pœnitentiarij Cardinalis S. Petri nominari potuit? Quis non rideret, si supremus Pœnitentiarius à S. Petro, tanquam à suo titulo, Cardinalis sancti Petri à quoquam cognominaretur?

CAPVT XX.

Othonis Magni diploma de Regalibus S. Petro concessis.

HISTORIA apud Baronium Tom. 10. Anno DCCCC. LXII. Calvinista pro suppositis habet. Et tamen autographum & primigenium huius diplomatis exemplar asseruatur Romæ in Castello S. Angeli, vt testatur Baronius qui vidit. Sed en dilemma inuitabile. *Aut Otho dedit hoc diploma, cum iam Imperator esset, aut ante Imperium.* Respondeo, cum iam Imperator esset, Anno Imperij sui primo.

Obiicit Calvinista. *Ad calcem diplomatis poni annum XXVII. Imperij Othonis. Othonem ergo etiam ante inaugurationem & coronationem Pontificiam fuisse Imperatorem.* Respondet Baronius, nomen Imperij eo loco accipi improprie pro annis Regni; nam primum Othonis Imperantis annum, fuisse vigesimum septimum annum regnantis. *Perbellè mehercules, clamat Calvinista. (Perbellè certè, imò bellius, quam tibi placeat.) Dicite mihi*
fuls.

sultis, (dicemus, ne dubites; & plura, quam audire velis) an huic improprietati praestando contradixerit Pontifex, nec ne? (Quid opus erat contradictione?) Si non contradixit, tacite renunciaffe videtur privilegio suo, quod semper Pontifices habuisse iactitant, atq; consensisse, ut electus à proceribus etiam ante unctiorem & coronationem Pontificiam, sit ac nominetur Imperator Augustus. Nihil huius sequitur. Nō enim fugiebat, Papam, quo sensu Otho annos Imperij in illo diplomate usurparet; improprie scilicet, ut recte dixit Baronius; praesertim cum idem Otho in alio diplomate Anno DCCC LXII. Nouariensi Ecclesiae concessio, hanc clausulam adiungat. Data VI. Kalend. Augusti, Anno Dominicae Incarnationis DCCC. LXII. Anno vero Imperij Domini Othonis Serenissimi Augusti primo.

Oggannit Calvinista. Fieri hoc modo ex Imperatore Proteum, qui diuersa subscriptione usus fuerit in diplomatis eodem anno scriptis. Num ideo Vertumnus erit, si eodem anno utatur Imperij nomine improprie; alia vice & alibi, proprie?

Sed en Calvinianam libertatem. Optionem dat Baronius, ut eligat, num Romanum an Nouariense diploma velit esse commentitium. Nil opus hac optione. Neutrum fictitium est, quia utrumque legitimum, genuinum & sincerum est. Romanum diploma esse spurium, conuincit dicit ex Leonis VIII. Bulla: & Othonis III. Constitutione; Verum & hanc & illam recte censeri stramentitiam, suo loco iam vidimus. Ait, ex Othonis diplomate falsitatis etiam argui donationem Ludouici Pij Imp. cum huius non meminerit. At meminit donationis factae à Pipino Rege, & Carolo Magno; à qua donatio Ludouici parum discrepat. Adiungit Calvinista: Licet Othonis diploma verum esset; nil tamen ad stabilimentum Pontificiae superioris.

rioritatis faceret, quia Imperator seruat ibi omnium ciuitatū & prouinciarum proprietatem; solumq; usum fructum Pontifici concedit. Hoc mendacium refellet ipsa diplomatis inspectio & lectio: absolutam enim donationem complectitur: Et verba illa: *Salua super eosdem Ducatus nostra in omnibus dominatione, & illorum ad nostram partem & filij nostri subiectione;* nō pertinent, nisi ad Ducatus duos, Tuscanum scilicet & Spoletanum; vnde S. Petro annua pensio soluebatur, iure dominij apud Imperatorē remanente. Calvinista tamen ita verba illa proponit, quasi ad omnia dona in illo diplomate recensita spectent. Nec minor fraus & sycophantia committitur; cum illa verba: *vt ea in illius ditione ad vtendum, & fruendum atq; disponendum firmiter valeant obtineri, salua in omnibus potestate nostra, & filij nostri, &c.* refert ad omnia dona diplomatis, quasi in omnibus potestatem dominij Imperator sibi reseruauerit: quod falsum est; nam de qua potestate Pontifex loquatur; ipse è vestigio explicat; cum quomodo Romanus Pontifex eligi debeat, modum ac rationem præscribit. Quis sit ille Leo, spiritalis Pater, cuius Otho meminit, suo loco dicemus.

Porro non tantum in illo Nouariensi, sed & in alijs Othonis I. Constitutionibus Anni Regni diligenter distinguuntur ab annis Imperij, vt in Præcepto de Mercatu in Wezenloch, quod exstat in Appendice ad Origines Palatinas Freheri. Cuius clausula est. *Data 11. Non. May, Anno Incarnationis Dominica DCCC.LXV. Indictione VIII. Anno Regni Domini Otthonis XXX. Imperij verò III.* Alibi quoque tam in Othonis, quam aliorum diplomatis semper Annos Regni ab Annis Imperij distinctos, & ante coronationem Pontificiam solos Regni Annos designatos videbis; & contrarium non nisi

rarissimè deprehendes; idque scribarum potius quam
 ipsorum Principum culpâ; Imperij annos cum Re-
 gni tempore, & hoc cum illis abusive copulantium &
 continuantium. Mirarer hæc à sectariis negari, cum ipsi
 quotidie diplomata in vulgus euulgent, in quibus ac-
 curatissimè Anni Regni ab Annis Imperij, & hi ab illis,
 discriminantur, & in quibus ante inaugurationem Pō-
 tificiam non Imperatores, sed Reges appellantur; nisi
 compertum haberem, istos, odio Pontificis Romani
 eò processisse, vt etiam clarissima inficiari non erube-
 scant. Euulgauit Anno superiore, hoc est, M. DCIX.
 Erpoldus Lindenbrogius vno in volumine scriptores
 quosdam rerum Germanicarum Septentrionalium, &
 cum illis non paucas Imperatorum & Regum Consti-
 tutiones, nominatim trium Othonum, in his distin-
 ctio hæc accuratè obseruatur; nullus illorum ante Co-
 rationem Pontificiam, sese Imperatorem nominat;
 sed solummodo Regem. Exordium primæ Constitu-
 tionis est. *Otto diuina fauente Clementia Rex, &c. Finis.*
Data 11. Kalend. Iulij Anno Domini D C C C C. XXXVII. In-
dict. 10. Anno Regni Ottonis pijsimi Regis I. Secundæ. Otto
Rex, &c. Anno autem Ottone Regnante Rege II. Tertix,
Otto diuina fauente Clementia Imp. Augustus. Anno Dom.
Incar. D C C C C. L XV. &c. Anno autem Domini Ottonis,
Imperij IV. Regni XXX. Quartæ. Otto Dei Clementia Imp.
Augustus, &c. Anno Domini Ottonis Magni Imperatoris
Regni XXXI. Imperij verò IV. Quintæ, quæ est Othonis
II. Otto diuina fau. Clem. Rex. Anno Serenissimi Regis Otto-
nis VII. Sextæ, itidem Othonis II. Otto diu. fau. Clem.
Imp. August. Anno Regni Domini Ottonis XI. Imperij autem
VI. Septimæ, Otto diu. fau. Clem. Imp. Aug. Anno Regni II.
Ottonis XXV. Imperij autem XV. Octauæ, Otto (est hic
 Ter-

Tertius) diu. fau. Clem. Rex. Anno III. Ottonis regnantis
 V. Nonæ. Otto Dei Clementia Rex. Finis prout in præce-
 denti cōstitutione. Decimæ. Otto, &c. Rom. Imp. Aug. An-
 no III. Ottonis Regni XIV. Imperij V. Vndecimæ clausula.
 Anno III. Ottonis Regni XIV. Imperij VI. In eodem vo-
 lumine exstat diploma Henrici Aucupis. Initium. Hen-
 ricus diu. fau. Clementia Rex. Finis. Anno autem Henrici
 Regis XVII.

CAPVT XXI.

*Commentitia Othonis III. Constitutio, eiusq;
 refutatio.*

E DIDIT hoc figmentum Goldastus Caluini-
 sta inter non tam Imperiales, quàm suas Cō-
 stitutiones, nam pleræque non sunt Impera-
 torum sanctiones, sed schismaticorum, Hæ-
 reticorum & aliorum malè feriatorum somniationes;
 vt iam sæpe dictum, qui eam refert ad annum Redem-
 ptoris DCCCC. XCVIII. hac præfixa inscriptione. *De Iure
 ac potestate Imperij, de Donatione Constantini & Caroli Cal-
 ui, de assignatione honorum, quibus Pontifices Romani, ad sui
 suæ Ecclesie sustentationem vti frui debeant.* Textus ita
 habet.

*In nomine sanctæ & indiuidua Trinitatis Otto seruus A-
 postolorum, & secundum voluntatem DEI Saluatoris Roma-
 norum Imperator Augustus. Romam caput mundi profite-
 mur, Romanam Ecclesiam matrem omnium Ecclesiarum esse
 testamur, sed iniuria & inscientia Pontificum longè sua clari-
 tatis titulos obsuscasse. Nam non solum qua extra Urbem esse
 videbantur, vendiderunt, & quibusdam colludiis * à lare * altare.
 S. Petri alienarunt, sed (quod absq; dolore non dicimus) si quid*